❤Sov i ro min älskade lilla vapendragare ❤

Pepzi har farit iväg till hundhimlen idag, och lämnat oss i sorg och saknad. För mig är sorgen bottenlös, kan inte med ord beskriva hur mycket jag älskade denna underbara lurvtuss. Vi var ett, han och jag. Alltid tillsammans med en ständig, tyst kommunikation sinsemellan oss. Vi förstod varann och jag har aldrig upplevt en sån total connection med något husdjur tidigare. Han var extra allt. Nu är han borta och jag är helt förkrossad.

Hans ögon, hans personlighet, så genomsnäll, påhittig och ja allt... det är så jäkla tungt nu.

Men, som vi och våra närmaste har vetat, så har han varit sjuk sedan i somras. Förstorat hjärta, lungödem och lunginflammationer. Varit riktigt dålig flera gånger men piggat på sig igen. Men trots medicinering och ständiga veterinärbesök så visste vi ju att det inte skulle bli så långt liv. Men nu har han varit väldigt dålig en tid och det blev svårt med att äta och dricka, och hans tillvaro började bli mer jobbig än rolig. Så det fanns inte så mkt mer att göra.

Hjärtat brister verkligen bara vid tanken på att han inte finns här mer och jag får försöka ta mig igenom det här.

Men han har haft ett fint liv i en familj där han var medelpunkten. Alltid älskad och aldrig behövt vara ensam hemma någonsin (han ville absolut inte bli lämnad ensam ens en minut)

Så han har ju haft det bra iaf, och jag har verkligen uppskattat hela hans väsen Och vi har verkligen gjort allt vi kunnat under hans sjukdom för att han ska ha det bra i eländet.

Men nu gick det inte längre.

Älskade lilla Pepzi ❤